

jeg tillade mig at advare imod, at man nedsætter Rabatten paa Frimærker. Der er vist ikke Tvivl om, at Postvæsenet er vel tjent med, at Forhandlingen af Frimærker foregaar som nu rundt om i de forskellige Forretninger, fremfor at Postvæsenets Kontorer selv skulde overtage den. Men hvis man formindskede Rabatten til det halve, er det sandsynligt, at de handlende vilde undslaa sig for at handle Frimærker, idet de ikke vilde have at gøre med en Forretning, der var saa lidt lønnende. Følgen vilde da være, at der blev stillet saa meget større Krav til Postvæsenets Ekspedition. Det vilde maaske føre til en Forøgelse af Tjenestemændene og en Udvidelse af Lokalerne, saa at den Avance, som man haabede at faa ind ved den formindskede Rabat, i Virkeligheden vilde blive en Udgift.

Jeg kan i det hele og store slutte mig til den sidste ærede Talers Bemærkninger om den lette eller tilsyneladende lette Adgang for Statsbanernes Tjenestemænd til at faa Laan af Statskassen. Han mente, at man kunde kræve af Tjenestemændene, at de klarede sig med den Løn, de havde, det skulde ikke være for let for dem at faa saadanne Laan, hvorved de i Virkeligheden bleve ugunstigere stilled end tidligere. Men paa den anden Side maa man saa ogsaa kræve, at Staten lønner sine Tjenestemænd, hvad enten de høre til den ene eller den anden Kategori, saaledes, at de kunne komme standsmæssigt ud af det. Jeg skal under Behandlingen af de senere Forslag komme nærmere ind paa dette. Foreløbig vil jeg kun sige, at vi fra vor Side ville gøre alt, hvad vi kunne, for at komme til en Forstaaelse, vedrørende de 4 Etater, saa at Forslaget kan blive til Lov allerede i denne Samling.

Poul Christensen: Ogsaa jeg skal begynde med at udtale min Paaskønnelse af, at dette Forslag er fremlagt. Jeg tror, at der i det er nedlagt et stort og godt Arbejde, der kan tjene som Grundlag for et Udvalgs fremtidige Arbejde. Om Lovforslagets Betimelighed er der jo ikke nogen Tvivl hos noget Parti her i Salen. Hvorvidt man derimod har naaet det rigtige paa alle Punkter, er der selvfølgelig delte Meninger om, selv om der ikke er store Uoverensstemmelser. Jeg tror, det vilde have været ganske fornuftigt, om man fra Kommissionens Side havde indladt sig paa Forhandlinger med det Udvalg, der fra de forskellige Organisationer meldte sig til Drøftelse af dette Spørgsmaal. Det vilde

ikke have skadet, tværtimod, der vilde da have været bedre Udsigter til at naa en Overenskomst, der tilfredsstillede til alle Sider.

Der blev ved Finanslovens 1ste Behandling — jeg husker ikke af hvem — rejst det Spørgsmaal, om det ikke var muligt, at man kunde naa til en Ordning i i Lighed med, hvad man i øvrigt har frafaldet, at lønne efter Kapitelstakster. Naturligvis var det ikke Meningen, at Kapitelstaksten væsentlig skulde hvile paa Rug, Byg og Havre, men ellers vilde det ikke være saa ueffent, om man kunde fastsætte Lønnen efter Priserne paa de vigtigste Livsfornødenheder. Jeg henstiller derfor til Overvejelse, om man ikke kunde finde saadanne Objekter, hvis Priser egnede sig til at danne Grundlag for en saadan Ordning. Det maatte, som nævnt, være de vigtigste Livsfornødenheder, saa at Lønnen steg og faldt i Forhold til disse Priser.

Medens jeg i det hele anerkender de Bestræbelser, der have ligget til Grund for Forslagets Bestemmelser om at forbedre de underordnedes Lønninger, Lønningerne under de 1,500 Kr., har jeg dog enkelte Bemærkninger at gøre til Forslaget. Det forekommer mig, at man til at begynde med har taget ret smaa Skridt. Springet mellem 1ste og 2den Lønningsklasse er kun 30 Kr. baade i Begyndelses- og Slutningslønnen. Det forekommer mig, at man kunde have undgaaet saadanne Trappetrin. Der er dog neppe mellem det kørende Personale og Kontor- og Stationspersonalet en saadan Forskel, at man nødvendigvis maa have 2 Lønningsklasser for at kunne lønne den ene 30 Kr. højere end den anden. En Rangforordning, som giver sig saa ringe Udslag som 30 Kr., tror jeg, man burde undgaa. Det havde været det heldigste at skabe saa faa, jeg kan godt sige, Rangklasser som muligt. I øvrigt forekommer det mig, at de ere blandede noget uheldigt ind i hverandre. Jeg ser saaledes, at 10de Lønningsklasse er langt ringere stillet med Hensyn til Begyndelseslønnen end 9de, 8de og 7de.

Jeg ser, at 9de og 10de Lønningsklasse maa nøjes med 3 Lønningssatser, medens de øvrige have 4, og navnlig forstaaer jeg ikke, hvorfor man i 10de Lønningsklasse skal nøjes med 3 Løntillæg, da de vedkommende i Forvejen i Forhold til det Arbejde, de yde, ere overmaade smaa lønnede. Dette har tidligere været erkendt, og dog er det efter Lovforslaget saaledes, at det er den Klasse, der bliver daarligst stillet med Hensyn til Forbedring af de